

členů podřízených tomuto celku, jsou nároky vzešlé z takových poměrů povahy veřejnoprávní. Dle toho jsou soukromoprávní veškerá majetková práva, pokud jejich vznik není závislý na poměru jednotlivců jakožto příslušníka toho kterého veřejnoprávního útvaru k státu, neb jinému veřejnoprávnímu tělesu. Všude tam však, kde přicházejí v úvahu právní styky státu jako takového k jednotlivým, jemu podřízeným a jeho svrchovanosti podléhajícím osobám, dlužno považovati majetková práva, plynoucí z těchto styků, za práva veřejnoprávní. Při tom nerozhoduje, zda nárok vzešlý z takového poměru opírá se v jednotlivé případnosti o titul, náležející i do oboru práva soukromého.

Z úvah těchto vyplývá, že dlužno považovati shora zmíněné uschování zbraní žalobcových u plnomocníka čsl. republiky v Budapešti za právní poměr povahy veřejnoprávní. Nároky z právních poměrů této povahy proti státu vznesené dlužno uplatňovati dle § 1 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 4 sb. z. a nař. u řádných soudů a tu je příslušný v první stolici dle téhož ustanovení zemský soud civilní v Praze. Nelze tudíž ve věci té mluvit o nepřipustnosti práva, a jelikož pak žaloba už beztak u příslušného soudu podána, právem vyhověl rekursní soud rekursu žalobcovu a soudu první stolice uložil, aby ve věci samé jednal.

R o z h o d n u t í z e d n e 24. l e d n a 1922 čj. R I 66/22-1.

Schin.

Jednou žádostí lze žádati za rozličné knihovní pořadí několika pohledávek. K povolení poznámky o knihovní přednosti některé pohledávky stačí prohlášení dlužníka resp. majitele hypotéky, učiněné v dluhopise, a netřeba k tomu svolení ustupujícího věřitele.

Krajský soud v T. zamítl žádost, aby poznamenána byla knihovní přednost pohledávce spořitelny v T. před pohledávkou M. Ch. současně zapsanou na základě dlužního úpisu, v němž majitelé hypotéky svolili ke knihovnímu vkladu zástavního práva za tuto pohledávku M. Ch. v pořadí za zmíněnou pohledávkou spořitelny v T.

Rekursu majitelů hypotéky vrch. soud zemský vyhověl, usnesení prvního soudu změnil a povolil, aby zmíněná knihovní přednost byla poznamenána. O d ů v o d ě n í: Prvý soud zamítl návrh na poznámku přednosti jednak proto, že prý postoupení přednosti může se státi jen vkladem nebo záznamem, jednak proto, že není

tu zákonem předepsaného svolení obou oprávněných a vlastníka hypotéky.

S tímto míněním nelze souhlasiti.

Přednost v pořadí není sama o sobě ani věcným právem nebo břemenem, nýbrž poskytuje jenom jisté právní účinky podle knihovního zákona, její zvláštní vyznačení, pokud neplyne přímo ze zákona, děje se tedy podle § 20 lit. b) knih. zák. poznámkou a není k tomu třeba vkladu nebo záznamu. Byť snad teorie v tom směru se rozcházela, souhlasí praxe zásadně s tímto stanoviskem v zákoně zcela odůvodněným.

Druhý důvod prvního soudu byl by jen tehdy vhodným, kdyby se jednalo o postup přednosti dle § 30 knih. zák., totiž, kdyby se věřitel vzdával v něčí prospěch pořadí již nabytého. Tomu není tak v tomto případě, kde pohledávka M. Ch. v pořadí, které by jí jinak při současném vkladu připadalo, ustupující teprve se do knih vkládá a tedy teprve nabývá určitých práv hypotekárních jí dlužníkem propůjčených.

Z dlužního úpisu je patrné, že bylo pohledávce té propůjčeno právo zástavní výslovně v pořadí za pohledávkou spořitelny v T. 13.000 K s přísl.; a nemohla tedy věřitelka nabýti vkladem více práva, než jí bylo dlužníkem propůjčeno, a nemohlo pro její pohledávku ani vloženo býti právo zástavní v stejném pořadí s pohledávkou spořitelny. Byloť zůstavěno žadatelům, aby o tento vklad žádali později a její zadnější pořadí bylo by nastalo dle § 29 knih. zák. po zákonu; žádají-li současně, mají zajisté právo navrhnouti, aby pořadí, které pohledávce poskytnouti chtějí, bylo poznámkou dle § 20 lit. f knih. zák. vyznačeno.

Bylo tedy rekursu vyhověti a usnesení pokud v odpor bylo vzato, změniti.

Rozhodnutí vrchního zemského soudu v Praze ze dne 18. srpna 1921 č. R IV 486-21.)*

Dr. E. Chalupný.

Týdenní zpráva Právníké jednoty ze dne 16. února 1922.

Předsedal starosta Jednoty Dr. V. Kasanda, kterýž oznámil, že za člena se přihlásil Dr. Egon Weiss, prof. něm. university v Praze (přihláška vzata na vědomí), dále že ministerstvo unifikační věnovalo 5000 Kč na vydání protokolů o po-

*) Shodné s rozhodnutím téhož soudu ze dne 22. července 1912 č. R IV. 276-12.